

הילד הרע

לאה גולדברג

הייתי אתמול בבית הדודה,
אמרתי "שלום" ואמרתי "תודה",
אמרתי "סליחה" ו"בבקשה",
שאלתי תמיד: "זה מותר? את מרשה?"
ואינני יודע, כיצד זה קרה –
לפתע נכנס בי הילד הרע
ואמרתי: "את טיפשה!"

ואמא הסמיקה מאד ואמרה:
"גד, תתבייש! זה איום ונורא!"
ואבא אמר: "באמת זה לא צחוק!
תלמיד כיתה א' נוהג כתינוק!"
איך אסביר להם שזה לא אני?
זה הילד הרע, שנכנס לי בפנים –
תמיד הוא נכנס בי בלי שום אזהרה
הילד הרע.

שיחקתי אתמול בחצר עם יוכבד
נתתי לה אוטו שלי ורכבת,
נתתי לה לזכות בגולה
הכי אדומה והכי גדולה!
ואינני יודע, איך זה קרה –
לפתע נכנס בי הילד הרע,
דחפתי אותה והיא נפלה.

ואמא שלה כעסה ואמרה:
"פרא-אדם! איום ונורא!"
וסבתא שלה יצאה ואמרה:
"אל תבכי, את יודעת, שגד ילד רע!"
אז אמרתי לה: "חמורה!"
באמת, זה איום: הם אינם מבינים –
זה הילד הרע, שנכנס לי בפנים –
תמיד הוא נכנס בי בלי כל אזהרה
הילד הרע!

"לך מפה!" אני מבקש אותו.
כי אני רוצה לגרש אותו.
אבל הוא נטפל ונטפל!
כבר ניסיתי הכול, אבל אין לי ברירה.
מה לעשות בו בילד הרע?
או אולי – כשקצת אגדל –
יעזב אותי וחסל?